

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515202792
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3515202792.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951 proti žalovanému R. C., bytom E. Q. XX/XX, T., o zaplatenie 4.907,12 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12C/200/2015-43 zo dňa 12. mája 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/200/2015-68 zo dňa 22. januára 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo výroku II. o splatnosti peňažného plnenia žalovaného žalobcovi, vo zvyšnej zamietavej časti vo výroku III. a závislom výroku IV. o náhrade trov konania **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. konanie v časti o zaplatenie úrokov presahujúcich sumu 249,24 eur, úrokov z omeškania presahujúcich sumu 3,60 eur a v časti zaplatenia úrokov vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 eur za deň 17.05.2013 a úrokov z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 255,75 eur za deň 17.05.2013 zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.608,45 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4.608,45 eur od 18.05.2013 do zaplatenia formou splátok vo výške 50,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci na účet č. 1685280002/5600, vedený v Prima banke, a.s., počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom napadnutý rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh, výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 230,14 eur v splátkach vo výške 50,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci na účet č. 1685280002/5600, vedený v Prima banke, a.s., po zaplatení istiny spolu s príslušenstvom, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 497 ods. 1, § 499, § 502 ods. 1, § 369 ods. 1, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 2 písm. a), b) a j), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f), j) a k), § 11 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 96 ods. 1 a 3, § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, § 10c, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 07.04.2015 v spojení s jej doplnením domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť istinu vo výške 4.907,12 eur spolu s úrokom vo výške 255,75 eur a úrokmi z omeškania vo výške 7,04 eur, úrokom 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 eur od 17.05.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalovaný potvrdil, že mu bol poskytnutý úver a požiadal o možnosť splniť povinnosť v splátkach vo výške 50,- eur mesačne z dôvodu majetkových pomerov. Pred otvorením pojednávania žalobca

zobral žalobu späť v časti o zaplatenie úrokov presahujúcich sumu 249,24 eur, úrokov z omeškania presahujúcich sumu 3,60 eur a v časti zaplatenia úrokov vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.907,12 eur za deň 17.05.2013 a úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.907,12 eur a nezaplatených úrokov vo výške 255,75 eur za deň 18.05.2013. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 07.09.2013 úverovú zmluvu č. 4901. Na základe úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť formou 120 splátok vo výške 83,60 eur mesačne v spojení s poistením vo výške 1,99 eur mesačne, splatných vždy v 22. deň kalendárneho mesiaca. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru je až do splatnosti úveru fixná, a to 15,90 % ročne. RPMN predstavuje 18,13 % a priemerná RPMN je 19,49 %. Celková čiastka, ktorú mal odporca zaplatiť je 10.270,80 eur. Žalovaný zaplatil od 24.09.2012 do 22.01.2013 splátky v celkovej výške 391,55 eur. Medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah na základe úverovej zmluvy č. 4901. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej zmluve absentujú zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľská zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona). Tento údaj sa dá síce vyvodiť z počtu splátok, avšak zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovená nadbytočne. Zákonodarcu nepovažuje za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť, alebo vypočítať. Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak navrhovateľ predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú od spotrebiteľa na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty. V zmluve nie sú výslovne uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, vypočítanej žalobcom vo výške 18,13 %. To, že pri výpočte RPMN mal žalobca vychádzať z údajov pod bodom 1.2 úverovej zmluvy nepostačuje, keďže zákon vyžaduje, aby zo zmluvy bolo výslovne zrejmé z akých konkrétnych údajov navrhovateľ vychádzal pri výpočte RPMN. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, zmluva o úvere mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Keďže zmluva o úvere neobsahuje požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona. Žalovaný je povinný zaplatiť len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení doteraz zaplatenej časti úveru, a preto súd uložil povinnosť zaplatiť 4.608,45 eur. Žalobcovi patrí zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v uplatnenej výške 8 % ročne zo sumy 4.608,45 eur od 18.05.2013 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania zodpovedajúcu úspechu v konaní 78,28 % (pomer úspechu žalobcu 89,14 % k pomeru úspechu žalovaného 10,86 %), ktorú žalovanému uložil zaplatiť v splátkach podľa výroku IV. napadnutého rozsudku.

2. Žalobca svojím odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o zamietnutí zvyšnej časti jeho žaloby ako aj vo výrokoch II. a IV. v časti povoleného splácania priznaného peňažného plnenia a náhrady trov konania žalobcovi vo forme splátok. Uviedol, že úverová zmluva, ktorú uzatvoril so žalovaným obsahuje všetky náležitosti, ktorých absenciu súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vytkol. Termín konečnej splatnosti úveru je výslovne uvedený v čl. 1.2 zmluvy ako deň 22.08.2022. Pokiaľ ide o uvedenie všetkých predpokladov, ktoré boli použité pre výpočet RPMN úveru, tak z rozhodnutia súdu prvej inštancie nijako nevyplýva, ktorý konkrétny údaj použitý pri výpočte RPMN v zmluve absentuje. Z tohto pohľadu je rozhodnutie súdu prvej inštancie nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Nakoniec pokiaľ ide o rozpis splátok úveru, žalobca zastáva názor, že z obsahu zmluvy a všeobecných podmienok nepochybne vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky úveru. Toto platí aj pre údaj o výške splátky. Splácanie úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a rozdelenie splátok na istinu a úroky obsahuje amortizačná tabuľka, ktorú banka klientovi poskytuje pred uzatvorením zmluvy prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalobca nakoniec poukázal na to, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé aké sú majetkové pomery žalovaného, ktoré odôvodňujú povolenie splátok a ani na základe akého dokazovania sú tieto pomery zistil. Medzi dôkazmi, ktoré súd vykonal vo veci, boli podľa odôvodnenia rozhodnutia len dôkazy predložené žalobcom a výsluch žalovaného. Ak mali byť pomery žalovaného zistené len jeho výsluchom, bez ďalšieho preukazovania, považuje toto žalobca za nedostatočne zistený skutkový stav. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a vyhovel jeho žalobe v plnom rozsahu a žalovanému uložil zaplatiť dlžnú sumu, náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. o splatnosti peňažného plnenia žalovaného žalobcovi, vo zvyšnej zamietavej časti vo výroku III. a závislom výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku I. a vo výroku II. v časti priznaného peňažného plnenia žalovaného žalobcovi, odvolaním napadnutý nebol a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 4.907,12 eur spolu s úrokom vo výške 255,75 eur, úrok z omeškania vo výške 7,04 eur, úrok 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.907,12 eur od 17.05.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.907,12 eur od 17.05.2013 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 255,75 eur od 17.05.2013 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 07.09.2012 úverovú zmluvu č. 4901, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť formou 120 splátok vo výške 83,60 eur mesačne v spojení s poistením vo výške 1,99 eur mesačne, splatných vždy v 22. deň kalendárneho mesiaca. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru je až do splatnosti úveru fixná, a to 15,90 % ročne. RPMN predstavuje 18,13 % a priemerná RPMN je 19,49 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť je 10.270,80 eur. Žalovaný od 24.09.2012 do 22.01.2013 zaplatil splátky v celkovej výške 391,55 eur. Žalobca listom zo dňa 24.04.2013 v súlade s čl. 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na čl. V. písm. I. bod 1 písm. a) VOP vyzval žalovaného na predčasné splatenie celého úveru na základe čoho vznikla žalovanému povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Po späťvzati žaloby v časti o zaplatenie úrokov presahujúcich sumu 249,24 eur, úrokov z omeškania presahujúcich sumu 3,60 eur a v časti zaplatenia úrokov vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.907,12 eur za deň 17.05.2013 a úrokov z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.907,12 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 255,75 eur za deň 17.05.2013 (výrok I.) súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel vo výške 4.608,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4.608,45 eur od 18.05.2013 do zaplatenia, ktorú sumu povolil žalovanému splácať žalobcovi vo forme splátok vo výške 50,- eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok (výrok II.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodu, že úver je bezúročný a bez poplatkov (výrok III.) a žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi vyčíslenú náhradu trov konania v splátkach vo výške 50,- eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok (výrok IV.)

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu sčasti zamietol a (v závislom výroku) žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v splátkach, s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom, ktorý namietal, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že žalobca nesplnil povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, spolu s tým, že v konaní neboli preukázané skutočnosti odôvodňujúce povolenie žalovanému plniť svoj záväzok žalobcovi vo forme splátok.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom

úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)

11. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú Úverovú zmluvu č. 4901 zo dňa 07.09.2012 uzavretú medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V konečnom dôsledku posúdenie vzťahu medzi stranami sporu ako vzťahu spotrebiteľského nebolo ani sporné.

12. Cit. ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch má za účel ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 ods. 2 cit. zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11), čo predstavuje postih pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie.

13. Súdu prvej inštancie možno dôvodne vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii náležitosti ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. v časti tejto náležitosti za bodkočiarkou - uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov /§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch/.

14. Údaj RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008. V predmetnej úverovej zmluve tieto predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené a preto sa v tomto smere odvolací súd stotožňuje s názorom odvolateľa, podľa ktorého uvedenie údajov pod bodom 1.2 úverovej zmluvy spĺňa požiadavku zákonnej náležitosti na uvedenie všetkých predpokladov, z ktorých vypočítaná RPMN vychádza.

15. Vo vzťahu k posúdeniu absencie obligatórnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch /v súčasnosti už písm. l)/ pokiaľ vychádzame z eurokonformného výkladu, nemožno ignorovať argumentáciu žalobcu uvedenú v odvolaní. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať tak, že žalobca nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny a úrokov a iných poplatkov.

16. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo 146/2017, kde Najvyšší súd

konštatoval, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z., nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) /teraz písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu povinný dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

17. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vo svojom závere o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru konštatoval absenciu rozčlenenia výšky splátok na istinu, úroky, resp. poplatky, odvolací súd má vzhľadom na vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu SR za to, že prípadná absencia takéhoto členenia splátky nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti bola preto odvolacia námietka žalobcu dôvodná.

18. Čo sa týka nenaplnenia náležitostí podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom aj na neskoršiu výkladovú prax, táto náležitosť bola splnená, pretože z obsahu zmluvy vyplýva, v akej výške bol žalovanému poskytnutý úver a aká bola celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť. Tiež bola určená mesačná splátka vo výške 83,60 Eur s počtom splátok 120 s tým, že lehota splatnosti celého úveru bola stanovená na 22.08.2022 a splatnosť jednotlivých splátok určená na 22. deň kalendárneho mesiaca. Z obsahu zmluvy tiež vyplýva, kedy nastala splatnosť prvej splátky, t.j. 24.09.2012. Z týchto údajov aj priemerný spotrebiteľ môže vedieť, na akú dlhú dobu bola zmluva uzatvorená a kedy mala byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z obsahu uzatvorenej úverovej zmluvy, z ktorej vyššie uvedené náležitosti vyplývajú.

19. V danej veci tak podľa názoru odvolacieho súdu náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. j), k) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch naplnené boli a preto súd prvej inštancie nesprávne vyvodil dôsledky z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v tom, že v danom prípade bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže neboli vyššie uvedené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere naplnené, v dôsledku čoho nesprávne žalobu vo zvyšnej časti zamietol /výrok III./.

20. Pokiaľ ide o stranu sporu napadnutú splatnosť peňažného plnenia žalovaného žalobcovi /výrok II./ a splatnosť náhrady trov konania žalobcu /výrok IV./, ktorý výrok o náhrade trov konania bol v konečnom dôsledku ako závislý výrok zrušený odvolacím súdom, tu odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je správny.

21. Súd prvej inštancie vo výroku II. svojho rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.608,45 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4.608,45 eur od 18.05.2013 do zaplatenia a to všetko formou splátok vo výške 50,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci na účet žalobcu, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Rovnako aj povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 230,14 eur súd prvej inštancie uložil žalovanému v splátkach vo výške 50,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci na účet žalobcu, po zaplatení istiny spolu s príslušenstvom, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh /výrok IV./. Povoľenie žalovanému splácať priznané peňažné plnenie žalobcovi ako aj náhradu trov konania vo forme splátok, súd prvej inštancie odôvodnil majetkovými pomermi žalovaného.

22. Z obsahu spisu vyplynulo, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 12.05.2016 žalovaného vypočul a ten uviedol, že k zmluve ako takej nechce nič uviesť a potvrdil, že zo strany žalobcu mu bol poskytnutý úver. Dôvodom pre ktorý prestal splácať bolo to, že manželka prišla o zamestnanie a už im nevychádzalo platiť splátky. Jeho príjem je vo výške 420,- eur v čistom, z čoho platí výživné vo výške 190,- eur na

dve maloleté deti z prvého manželstva a 120,- eur nájomné. So zabezpečením potrebných nákladov pomáhajú rodičia jeho súčasnej manželky, ako aj starí rodičia. Vie, že musí všetko splatiť, ale nemôže to zaplatiť naraz a žiada o povolenie splátok asi tak vo výške 50,- eur mesačne.

23. Spolu s predvolaním na pojednávanie bol žalovaný zo strany súdu prvej inštancie písomne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. V ďalšom priebehu konania pred súdom prvej inštancie, až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 12.05.2016 žalovaný o svojich pomeroch nepredložil ani neoznačil žiadny dôkaz a rovnako tak neurobil ani v rámci odvolacieho konania.

24. Z uvedeného je zrejmé, že jedinými tvrdeniami o pomeroch žalovaného pred súdom prvej inštancie sú tie, že žalovaný má čistý príjem 420,- eur, z čoho platí výživné vo výške 190,- eur na dve maloleté deti z prvého manželstva a 120,- eur nájomné a so zabezpečením potrebných nákladov pomáhajú rodičia jeho súčasnej manželky, ako aj starí rodičia. Nebola však preukázaná ani výška príjmu žalovaného zo zamestnania, ani jeho výdavky a ani iné pomery žalovaného /napríklad vyživovacie povinnosti a podobne/, ktoré by boli rozhodné pre posúdenie jeho možnosti splatiť peňažné plnenie a náhradu trov, ktoré boli žalobcovi priznané. V spore doteraz zistený skutkový stav tak nijako neodôvodňuje, aby bolo žalovanému povolené splácať žalobcovi priznané peňažné plnenie a náhradu trov konania žalobcu v splátkach, z dôvodu ktorého súd prvej inštancie opätovne rozhodne aj o splatnosti priznaného peňažného plnenia /výrok II./.

25. Na základe uvedených záverov a dôvodne podaného odvolania žalobcom preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo výroku II. o splatnosti peňažného plnenia žalovaného žalobcovi, vo zvyšnej zamietavej časti vo výroku III. a závislom výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní opätovne preskúmať zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska naplnenia ostatných zákonných náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a opätovne vyvodíť dôsledky, či v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov alebo nie a na podklade vykonaného dokazovania opätovne vo veci rozhodnúť zároveň aj o splatnosti doteraz priznaného peňažného plnenia.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).